Tema 5. Shell

Bash Scripting Cheatsheet

O shell traduce comandos en ordes ao SO.

O bash é un shell que ten todas as características de sh (que era o shell que implementaba as primeiras versións de linux) e ademáis inclúe algunhas características avanzadas de $C.\varsigma$

Funcionamento do shell

Hai **comandos internos** (cd , alias , echo , ...), que se executan no *mesmo proceso*, e **comandos externos** (cp , cat , mkdir , ...), que inician un *novo proceso* e cambian a súa imaxe pola do arquivo executable.

Para ver o tipo dun comando: type [comando]

Liña de comandos

Estrutura dun comando: COMANDO [OPCIONS] [PARAMETROS]

Os comandos execútanse en **primer plano** (foreground), onde o shell espera a que termine o comando antes de aceptar outro, ou en **segundo plano** (background).

Para **pausar** un coamndo: CTRL-Z; Para **terminar** un comando: CTRL-C

Para ver os comandos en background: jobs

Para traer un comando a primer plano: fg %job_id
Para levar un comando a segundo plano: bg %job_id

Para especificar varios ficheiros como parámetros pódense empregar comodíns:

Parámetros

Caracter	Correspondencia
*	0 ou + caracteres
?	1 caracter
[]	un dos caracteres entre corchetes
[!] ou [^]	calquera caracter que non estea entre corchetes

Hai algúns **caracteres especiais** que son recoñecidos polo shell como tal (&, *, ?, \$, ...). Para *eliminar ese significado especial* temos varias opcións:

- Comilla simple ('): ignora tódolos caracteres especiais
- Comilla dobre ("): ignora tódolos caracteres especiais excepto \$, \, '
- Barra invertida (\): ignora o caracter especial que sigue a \

Bash permite outras expansións para parámetros:

- Chaves {} para xerar strings (Ex: echo a{1,2,3}b --> a1b a2b a3b)
- Tilde ~ para o directorio de usuario (Ex: cat ~/.bash history)
- Aritmética \$[expr] para avaliar expersións (Ex: echo \$[(4+11)/3])

Variables

En shell pódense **crear variables** dende a liña de comandos:

```
$> variable='algo' ou $> read variable (ENTER) = scanf
```

Para acceder ao contido das variables: \$variable (para mostralo como string: echo)

Hai dous **tipos de variables**: *variables locais*, que son visibles só dende o shell actual e se poñen en minúsculas normalmente; e *variables de entorno*, que van sempre en maiúsculas e hai que empregar export VARIABLE para que sexa visible polos shells fillos.

*Para ver o listado de variables: \$> printenv

Nome	Propósito
HOME	directorio base do usuario
SHELL	executable da shell
USERNAME	nome de usuario
PWD	directorio actual
PATH	path dos executables

Redirección E/S

Toda E/S realízase a través de **ficheiros**, e cada proceso ten asociado 3 ficheiros E/S:

Descriptor	Nome	Destino
0	strandard input (stdin)	teclado
1	standard output (stdout)	pantalla
2	standard error (stderr)	pantalla

Podemos redireccionar a E/S con:

- < : redirección de entrada estándar (cat < listado lee o contido de listado e o pon por pantalla)
- > : redirección de *saída* estándar a un arquivo (ls > listdo garda a saída de ls no arquivo listado)
- << : redirección de *entrada* estándar *heredoc*. Permite definir un bloque de entrada ata atopar unha *palabra clave*:

```
$ cat << EOF
Lee todo o texto
ata atopar un
EOF</pre>
```

- >> : redirección de saída estándar a un arquivo (en modo concatenación, polo que engade o contido ao final do arquivo sen sobreescribilo)
- | : Pipe. Redirixe a saída dun comando á entrada doutro
  - * Para redirección do stderr: 2>

Avaliación de comandos

Os comandos teñen un **código de saída** que se almacena en \$? : 0 se terminou ben; >0 se terminou cun erro

Pódense executar varios comandos seguidos condicionalmenvarios comandos seguidos condicionalmentete con && ou ||: cmnd1 && cmnd2

Orde de avaliación de comandos:

- 1. Redirección E/S
- 2. Expansión de variables
- 3. Expansion de nomes de ficheiro

Comandos para o procesamento de texto:

```
Chámanselle FILTROS: cat, head, tail, grep, find
```

• Permiten manipular ficheiros e empregan a stdin e a stdout, aínda que se poden canalizar e redireccionar

grep ("Global Regular Expression Print"): serve para buscar patróns de texto e ten a seguinte forma:

```
grep [opcions] "patrón" arquivo
```

CUESTIÓN:

No seguinte código:

```
$> ls | more
$> pipe=\|
$> ls $pipe more
```

```
Por que ls | more funciona e ls $pipe more non?
```

Porque ao declarar | como unha variable, a shell interpreta o pipe como unha cadea de texto, xa que cree que | e more son args para ls . Poderíamos facer: eval "ls \$pipe more"

Programación de scripts en shell

Un **script** é un *ficheiro* de texto que contén unha *secuencia de comandos* que se executan secuencialmente.

Un script *comeza* sempre polo **shebang** (#!), que lle indica o *intérprete de comandos que empregar* polo script. Por exemplo #!/bin/bash indica que se execute meidante bash

A **execución** dun script dende a liña de comandos (\$> ./script.sh) require de *permisos de execución*:

```
$> chmod +x script.sh
```

En cambio, se lle indicamos a **shell como arg**, só precisa de *permisos de lectura*: \$> bash script.sh

Paso de parámetros ao script

Pódenselle pasar argumentos *dende a liña de comandos*: \$> ./script.sh [PARAMS] Estes **parámetros se almacenan por orde** nas variables:

- \$0 : nome do script
- \$1 a \$9: parámetros do 1 ao 9
- \${10}, \${11}, ...: parámetros por encima de 9
- \$# : *número* de parámetros
- \$*, \$@: todos os parámetros

Tamén se poden empregar as **variables de entorno** ou **outras variables** como \$? (para o código de saída do comando) ou \$\$ (PID do script actual)

Estruturas de control de fluxo

Comparación de valores

Para **comparar valores** podemos empregar [expresion] ou test expresion, que *devolve 0* se é correcto e 1 se é falso (ollo! Ao revés que C). Expresións de **test**:

- -d : Comproba que o parámetro é un directorio
- - f : Comproba que o parámetro é un ficheiro regular
- n1 -eq n2, n1 -gt n2, ...: Compara números enteiros
- S1 = S2, S1 != S2 : Compara/verifica *cadeas de texto*
  - *Ollo! Se empregamos [ ] , debe haber un **espacio** despois de [e antes de]

Operadores lóxicos:

```
!: NOT-a: AND-o: OR\( expr \): agrupación de expresións
```

Comando test extendido:

A partir da versión 2.02, pódese empregar [[expr]] para realizar comparacións: permite empregar os operadores & e || para unir expresións e non precisa de escapar os paréteses.

```
Ex: if [[ $? -gt 0 && ($USER = 'root' || $USER = 'admin') ]]
```

Estrutura if ... then ... fi:

```
if comando1 then
   Codigo
elif comando2 then
   Codigo
else
   Codigo
fi
```

*O if só comproba a saída do comando (\$?)

Estrutura case ... in:

```
case expresion in
    case1)
       bloque de comandos
      ;;
case2)
      bloque de comandos
     ;;
*)
      bloque de comandos por defecto
    ;;
esac
```

Estrutura for:

```
for variable in lista
do
    bloque de comandos empregando $variable
done
```

*Podemos empregar e expandir variables para crear a lista

Sintaxe alternativa:

```
for ((a=0; a < 5; a++))
do
     sufixo="0$a"
     touch servidor_${sufixo}.data
done</pre>
```

*Ollo! co dobre paréntese

Estrutura while:

```
while comando
do
    bloque de comandos
done
```

Estrutura until:

```
until comando
do
    bloque de comandos
done
```

Coas estruturas for, while e until podemos empregar **break** e **continue** para *saír dun lazo* ou *saltar á seguinte iteración*. *Con break n podemos saír de varios lazos á vez.

Redireccións

Para **gardar** a saída do script nun ficheiro: echo \$resultado > ficheiroSaida

Para **ler** o contido dun ficheiro: read variable < ficheiro (só le a primeira liña)

Se queremos **ler varias liñas** podemos empregar unha estrutura de control:

```
while read BUFFER
do
    echo "$BUFFER" >> $2 # Garda as liñas que le no segundo arg
done < $1 # 0 ficheiro de entrada é o primeiro arg</pre>
```

Funcións

Podemos organizar o código en funcións da seguinte forma:

```
funcion(){
   comandos
}
```

Os **parámetros** se almacenan por *orde* nas variables \$n (igual que os parámetros do script) e \${FUNCNAME[0]} contén o nome da función, xa que \$0 segue a conter o nome do script.

Ao igual que en C, o **código de saída** especifícase cun **return** (por defecto devólvese o código do último comando) e se almacena en \$? xusto despois de chamar a función.

Misc

A **sustitución dun comando** permite *asignar a saída dun comando a unha variable*, empregando ` (comilla aguda) ou \$() . Ex: x=\$(pwd); echo \$x

En canto ao **rendemento**, o shell é bastante ineficiente realizar *traballos pesados* como empregar bucles para ler ficheiros.